

Dedkova smrt.

Cveti bujni,
Viri nujni
Oživili so raván;
Vse vže klije,
Raste, dije
V jasni pomladanski dan.

Stanko, Živko
„Nagajivko“
In živahna Milica,
Razboriti,
Dolgokiti
Rezika in Tilica —

Vsi veseli
Poleteli
Trgat evetek po logéh;
Tam kramljajo,
Tam ščebljajo,
Vrišče povsodi je in smeh.

„Poletite,
Naberite,
Živobojnih si cvetie
In prvence
Vijte v vence —
Vijte kite krasotie.

Le igrajte
In skakljajte
Vnuci mali, prav živó;
Dedek stari
Samotari
Za zeleno še pečjó.

Brez pretveze
Jutri zleze
Na osojno stran se gret;
Danes malo
Ponaspálo
Truplo staro bi se spet.“ — —

Čez nedavno
Zmagoslavno
Vračal trop se je domòv:
Ves odičen
In okičen
Hitel je pod rôdni kròv.

„Srebolasi
Dedek časi
Sanjal je po dnevi rad!“
Nagajivo,
A spoštljivo
Kličejo mu izza vrat.

Dedka glava
Mirno spava
Ter ne sliši dečkov več . . .
Zróč na láse
Nasmehljá se
Stanko družbici velèč:

„Okrasimo,
Obložimo
Z veneci dedkovo glavó,
Prav prikrito,
Neočito,
Da nas dedek čul ne bo!“

Okrasili,
Potrosili
S cvetjem bele so lasé;
Dičen venec
Okrog senec
Deca starčku položé.

„Z nami pojdi,
Dedek dojdi
Solnčit se na gorko stran!“
Zbor budilcev,
Nagajilcev,
Spev zapoje mu glasán.

Kaj ne čuje,
Ne strahuje
Dečkov dedek srebolas?
„Dedek mrtev!
Dedek mrtev!“
Zavrišči mej njimi glas.

In jokali
Ter plakali
Nagajilci so močnó —
Dedek blagi,
Dedek dragi,
Pa zapustil je zemljó.

J. Š.

